

כמו במוסקבה

● **לאזכר גייעדי, מנהל מחלקת הספורט ועוד 40 אנשי-טלוויזיה הטורחים במשך קרוב לשלושת השבועות של הר אולימפיאדה. להביא את המישדרים, למי רות התקלות הרבות, אל המרקע הישראלי. גילעדי, שהגדיר את פעולת אנשי מחלקתו כ"נסיון לקחת מכונית מודל 1968 ולהכניס אותה אל תוך מסלול המירוץ צים של 1980. תוך שמעמיסים עליה כמה טונות מיותרים, ורוצים שהמכונית לא תתקלקל." כיוון דבריו לצידוד המיושן, שבעזרתו מנסה הטלוויזיה הישראלית לקיים מישדרים ישירים באיכות-ישרי דור של ראשית שנות ה-80.**

הצל"ש מגיע לאנשי מערכת האינפורמציה — **יואש ארואי, אמנון בראי, אמנון לנגום ומשה גרמל** — שהצליחו לרכוש חומר מערכתי וארכיוני, ששימש גם במהלך האולימפיאדה את העיתונות היומית. צל"ש נוסף מגיע לאנשי מערכת השידור של מחלקת-הספורט, **ניסים קיוויטי, יוסף טלקי** (פרשן השחייה), **דני לבנשטיין** (פרשן התעמלות), **יעקב וישניה**, ואנשי המחלקה קות הטכניות של רשות-השידור, שעשו את השכל ניבאו לו כישלון: שידור מהר בריכות, המסלולים והמיגרשים של אר לימפיאדת מוסקבה, בלא תקציב מיוחד, תוך כדי הענקת התחושה שהשדרים משדרים ממוסקבה, בעוד שהם שידרו מתוך בניין הטלוויזיה בירושלים (ראה במדינה).

מאחרי המסך

קאריקטורה ושמה

"כימעט חצות"

בראשית היה יצחק רועה, שמצא נוסחה מקורית להגשת מהדורת-חדשות לילית — מהדורה של חדשות בנוסח אישי. הדיעות היו חלוקות על שיטתו של רועה, אך הכל היו תמימי-דעים לגבי איכות השדר והשידור. אחרי יצחק רועה בא **יואל אסתרון**, ששמר על המתכונת שקבע רועה.

המתכונת שטבע יצחק רועה כללה את הקריקטורה, ככתבת טלוויזיה. מהדורת כימעט חצות החזיקה קריקטוריסט ככתב. המבצע דעתו על החדשות ועל המתרחש את תפקיד הקריקטוריסט איש כמה צעירים בעלי עמדות שלא היו מביי שות קריקטוריסטים ותיקים. הבולט שביניהם היה **ערן וולקובסקי**.

בינתיים שב יצחק רועה להנחות תוכניות ברדיו. יואל אסתרון עוסק בדברים אחרים, ואת מקומם תפסה בינוניות דני וחיה. כימעט חצות הפכה המראה המעוות של חבט לחדשות. המנצח על השקיעה הזאת היה כתב רשות-השידור לשעבר בגרמניה, איש-הרדיו **מיכאל קרפין**, הטורח להתאים מהדורת כימעט חצות למיבבלותיו.

כאשר פנה קרפין אל מנהל מחלקת החדשות וביקש ממנו לאפשר לו להגיש את כימעט חצות, סירב **חיים יבין** מתוך טעמים מיקצועיים ברורים. קרפין טיכס עצה ומצא פיתרון. הוא החל מראשית במהלך כימעט חצות ראיונות ארוכים ומייגעים אל תוך הלילה. באחד מראיונותיו, הזמין את הרב הראשי **שלמה גורן**, וחבש כיפה לראשו בטרם פנה אל הרב. הראיונות המייגעים הורידו את אחוז הצפייה בכימעט חצות עד למינימום. קרפין לא חונן בחושי-הומור. לדעתו, על הקריקטורות לשמש אילוסטרציות לליינ-אפ (הרצף המילולי בשידור). קריקטורות שלא תאמו קונספציה שידורית זו נפסלו, כמו סירת הקריקטורות העוסקת בסגן ראש-הממשלה יגאל ידן, ובדבקתו בכיסא.

אלא שערן וולקובסקי לא היה מוכן לשמש כאילוסטראטור לשיחות של קרפין אל תוך הלילה, ולפניו כשבועיים שלח אל מיכאל קרפין מיכתב ובו "הודעה על הפסקת עבודה". עם העתק לחיים יבין. בין שאר הדברים כתב וולקובסקי "המערכת החדשה של מהדורת כימעט חצות משדרת מנופחות. שביעות-רצון עצמית. פטרונות ויזמנות דעתנית ללא כיסוי. הי מהדורה ארכנית, מייגעת, בלתי-נסבלת ולא-אינטליגנטית... לא אוכל לצערי לסיים

באימרה היהודית הנודעת, היה נעים לעבוד איתכם..."

מיכתבו של וולקובסקי הוצפן בכיסו של קרפין ובמגירתו של יבין. כמה מי עובדי כימעט חצות אינם יודעים כי וולקובסקי התפטר, והם תוהים: מה קרה לקריקטורות שלו?

ראש הממשלה על הקו

בבוקר של יום רביעי, כאשר פתח מנכ"ל רשות-השידור את ישיבות פורום החדשות, קם ממקומו **חיים יבין**, מי שעוב ברנגז רב את ישיבת-הפורום הקודמת, וברך את מנכ"ל הרשות על הור פעתו המרשימה בטלוויזיה, בחבט שבערב הקודם. גם מנהל-הרדיו, **גירעון לב** ארי בירך את **טומי לפיד** על דברים דומים, שבהם הגן על אנשי רשות-השידור בפני המשטכנים והמשמיצים.

משתתפי פורום החדשות אינם זוכרים ישיבה כליכך מוצלחת של פורום זה בשנה האחרונה. ואז נכנסה לחדר-הישיבות מזכירתו של לפיד, ובישרה לו "ראש-הממשלה על הקו, הוא רוצה לשוחח איתך..." שקט, הושלך בחדר-הישיבות. לפיד קם ויצא ממנו.

אישי אינו יודע מה אמר ראש-הממשלה למנכ"ל-הרשות, יש ספקולאציות שונות. יש האומרים שהוא "בורך" על הופעתו בטלוויזיה, ויש האומרים דברים אחרים. המנכ"ל ממלא את פיו מימי ואינו אומר מילה אפילו באוזני מקורביו.

מועדון שדרי הטלוויזיה

רשות-השידור מעודה לא מצאה לנכון לקיים מוסד רשמי, שבו ייבחנו וילובנו הבעיות המיקצועיות של שדרי-הטלוויזיה — מוסד שבו יטופח הופש-השידור ברשות-השידור. לפני חצי שנה קמו כמה אנשי רדיו וטלוויזיה, בראשות **צבי גיל**, מי שהיה בעבר מנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, והקימו את מועדון שדרי הטלוויזיה. זהו מוסד חופשי המוכיח, בני גוד לטענות של פוליטיקאים, כי מאחרי המסך יושבים להם אנשים אחראיים שאיכפת להם. היודעים שבידיהם הופקד מבי שיר ציבורי תיקשורת, והם עושים כל שביכולתם כדי להגן על עצמאותו וחופש-השידור שלו.

בראשית השבוע שעבר נערכה הפגיי שה האחרונה של המועדון בעונה זו. כמינהג המועדון היא נערכה במיסגרת מוסד ון ליר בירושלים. לפגישה זו הוזמן עצמו מנכ"ל הרשות, **יוסף לפיד**. כמה מהדברים שנאמרו במהלך ערב זה היו משמעותיים ביותר לדרכה של הטלוויזיה.

טנדו: לונדון — לפיד, כאשר פתח **ירון (טנדו) עזי כותרת) לונדון** את דבריו, נכנס לאולם מנכ"ל-הרשות יוסף לפיד. לונדון פנה אליו בדברים שבהלקם היו דיבריה-התקפה ובחלקם דבר רים שנאמרו מתוך הלב. בין השאר קבע לפיד, אף כי אין לו שום טענות על שלפיד פסל אותו כמנחה, אלא שמיד אחרייך המשך לונדון וקבע כי שיקולי להיד היו טוטאליטריים, ושהם נבעו מתוך השקפת-עולם עילגת.

טומיניקה טומיניקה. לפיד לא חשש כלל מלהשוף את עצמו. הוא הבהיר לשדרים כמה ממרכיבי השקפת-עולמו הי טלוויזיונית. הוא רואה בטלוויזיה מדיום המתאם למכנה משותף מירבי. לפיד סיר פר כי יש לו דודה המטלפנת אליו מדי פעם, כשהיא בוכה בטלפון ואומרת: "טור מינקה... טומיניקה... אין שום דבר יפה בארץ הזאת..." היה זה רמז לעמדתו שהי טלוויזיה מדגישה את הקדרות שבחיים בארץ.

בן-גוריון הכתיב. האווירה של חשיפה הוסיף מנהל מחלקת-החדשות, **חיים יבין**, שסיפר כי ראה בצעירותו ברדיו את דויד בן-גוריון מכתוב ידיעה לחנוך גיבתון, בעניין "פרשת לבון". יבין פנה לעבר לפיד: "אני שוקל אם לפנות אליך ולבקש את ביטולו של הש"בוע — יזמן אירועים. יבין אמר כי מטיב-עו הוא אדם מאוד אופטימי. אך הימים האחרונים, שבמהלכם הותקפה רשות-השידור בדי פוליטיקאים, מביאים לו בפעם הראשונה, מאז החל לעבוד ברשות-השידור, חרדה עמוקה. יבין ללפיד: "זוהי דקה לפני השעה 12, ועליך, יוסף לפיד, להיות איתנו!"

